

Deň detí v Obecnej knižnici
1. jún 2017

Pôvod tohto sviatku vznikol zrejme na Svetovej konferencii pre blaho detí, ktorá sa konala vo Švajčiarsku v Ženeve v roku 1925. Nie je jasné prečo bol práve 1. jún zvolený Medzinárodným dňom detí. Jedna teória hovorí, že čínsky generálny konzul v San Franciscu zhromaždil množstvo čínskych sirôt a zobral ich na festival Dračích lodí v roku 1925, čo bolo práve 1. júna toho roku. A zhodou náhod sa tento dátum zhodoval i s dátumom spomínanej konferencie.

U nás sa Medzinárodný deň detí slávi od roku 1950. Pri jeho zrode stáli organizácie, ktorých poslaním bolo hájiť práva detí - Medzinárodná federácia žien, Odborové združenie učiteľov a Svetová federácia demokratickej mládeže.

TVORÍME ROZPRÁVKU

A ČO SME VYTVORILI?

TOTO:

V jedno letné ráno sa po veľmi zvláštnom sne prebudil lenivý, ale pekný a ešte k tomu chudobný mládenec EDO.

Sen ho trochu vystrašil. Obával sa, čo ho čaká. V ten deň slávil totižto narodeniny.

Nebol z toho veľmi nadšený, pretože musel ísť do práce. Aj to hneď náležite okomentoval: „Práca, PCHE, v práci je len samá nuda! Najlepšie by mi bolo v tento narodeninový deň doma pri televízore!“

Nakoniec sa teda Edo rozhodol, že to nebude ani telka a keďže bolo vonku krásne počasie, vydal sa na dobrodružnú cestu po Čiernom.

Nasmeroval si to najskôr na Trojmedzie, kde bolo veľmi krásne a kde sa zoznámil s novými kamarátmi.

Svoje priateľstvo utužili opekačkou a spoločnou prechádzkou ku Kostolu sv. Ignáca.

Tu sa ale udialo niečo veľmi zvláštne. Znenazdajky sa na ceste zjavil čierny kôň. Uháňal tryskom a na chrbte niesol krásnu devu.

Edo neváhal a rozutekal sa za krásnou neznámou. To ale nemal robiť, pretože to bola práve unesená krásne deva Ida pre zlého strigôňa z vedľajšej dediny.

Strigôň mal zázračnú kocku a v nej videl, že jeho nastávajúcu prenasleduje síce lenivý, ale zato pekný Edo. Vystrašil sa a zároveň sa strašne nahneval.

V zlosti oboch premenil (aj keď chcel len Eda) na dosť škaredé žaby. Túto kliatbu už strigôň zmeniť nemohol a tak sa pripravil o ženu. Od zlosti sa zmenil na čiernu zem - rašelinu.

Ale našťastie počas premeny krásnej devy Idy a Eda v tóni lesa tancovali lesné víly. Také, čo obyčajní ľudia nevidia. Boli svedkami premeny Idy a Eda a povedali si, že tanec prerušia a tých nešťastníkov vrátia do pôvodného stavu, ba čo ešte navyše - Eda zbavia lenivosti. A tak sa aj stalo.

Po premene stáli oproti sebe krásna Ida a tiež celkom pekný a už nie lenivý Edo. No bola to láska na prvý pohľad.

To, že nasledovala svadba – o tom určite nik nepochybuje. Svadba naozaj do roka bola a takú hostinu, to ste ešte nezažili!

Pohostili aj nás. A to je šťastný rozprávky koniec!